

Song of Songs 1-8

Song of Songs 1:1-8:14

(1) The Song of Songs, by Solomon.

(2) Oh, give me of the kisses of your mouth, For your love is more

delightful than wine. (3) Your

ointments yield a sweet

fragrance, Your name is like finest

oil—Therefore do maidens love

you. (4) Draw me after you, let us

run! The king has brought me to his

chambers. Let us delight and rejoice

in your love, Savoring it more than

wine—Like new wine they love

you! (5) I am dark, but comely, O

daughters of Jerusalem—Like the

tents of Kedar, Like the pavilions of

Solomon. (6) Don't stare at me

because I am swarthy, Because the

sun has gazed upon me. My

mother's sons quarreled with

me, They made me guard the

vineyards; My own vineyard I did

שִׁיר הַשִּׁירִים א':א'-ח':י"ד

(א) שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה:

(ב) יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ

כִּי־טוֹבִים דְּדִיךָ מֵיַיִן: (ג) לְרִיחֲךָ

שְׁמֶנֶךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵק שְׁמֶךָ

עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד: (ד) מִשְׁכְּנֵי

אֲחֵרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ

חֲדָרָיו נִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִזְכְּרָה

דְּדִיךָ מֵיַיִן מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּד: {פ} (ה)

שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם

כָּאֵהֲלִי קָדָר כִּירֵעוֹת שְׁלָמָה: (ו)

אֶל־תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחֹרְחֹרֶת

שִׁשְׁזָפְתָנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנֵי אֲמִי

נִחְרוּבֵי שְׁמֵנִי נִטְרָה אֶת־הַכְּרָמִים

כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: (ז) הַגִּידָה

לִי שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה

אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים שְׁלָמָה

אֵהְיָה כְּעֹטְיָה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ: (ח)

not guard. (7) Tell me, you whom I love so well; Where do you pasture your sheep? Where do you rest them at noon? Let me not be as one who strays Beside the flocks of your fellows. (8) If you do not know, O fairest of women, Go follow the tracks of the sheep, And graze your kids By the tents of the shepherds. (9) I have likened you, my darling, To a mare in Pharaoh's chariots: (10) Your cheeks are comely with plaited wreaths, Your neck with strings of jewels. (11) We will add wreaths of gold To your spangles of silver. (12) While the king was on his couch, My nard gave forth its fragrance. (13) My beloved to me is a bag of myrrh Lodged between my breasts. (14) My beloved to me is a spray of henna blooms From the vineyards of En-gedi. (15) Ah, you are fair, my darling, Ah, you are fair, With your dove-like eyes! (16) And you, my beloved, are handsome, Beautiful

אם-לא תדעלי לך היפה בנשים
צאי-לך בעקבי הצאן ורעלי
את-גדיתיך על משכנות הרעים:
{פ} (ט) לססתי ברכבי פרעה
דמיתוך רעיתי: (י) נאוו לחיך
בתרים צוארך בחרוזים: (יא) תורי
זהב געשה-לך עם נקדות הכסף:
(יב) עד-שמהלך במסבו נרדי נתן
ריחו: (יג) צרור המר | דודי לי בין
שדי ילין: (יד) אשכל הכפר | דודי
לי בכרמי עין גדי: {ס} (טו) הנך
יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים:
(טז) הנך יפה דודי אף נעים
אף-ערשנו רעננה: (יז) קרות בתינו
ארזים (רחיטנו) [רהיטנו] ברותים:
(א) אני חבצלת השרון שושנת
העמקים: (ב) כשושנה בין
החוחים כן רעיתי בין הבנות: (ג)
כתפוח בעצי היער כן דודי בין
הבגים בצל חמדתי וישבתי ופריו
מתוק לחכי: (ד) הביאני אל-בית

indeed! Our couch is in a bower;
 (17) Cedars are the beams of our
 house, Cypresses the rafters. (1) I am
 a rose of Sharon, A lily of the
 valleys. (2) Like a lily among
 thorns, So is my darling among the
 maidens. (3) Like an apple tree
 among trees of the forest, So is my
 beloved among the youths. I delight
 to sit in his shade, And his fruit is
 sweet to my mouth. (4) He brought
 me to the banquet room And his
 banner of love was over me. (5)
 "Sustain me with raisin
 cakes, Refresh me with apples, For I
 am faint with love." (6) His left
 hand was under my head, His right
 arm embraced me. (7) I adjure you,
 O maidens of Jerusalem, By gazelles
 or by hinds of the field: Do not
 wake or rouse Love until it please!
 (8) Hark! My beloved! There he
 comes, Leaping over
 mountains, Bounding over hills. (9)
 My beloved is like a gazelle Or like a
 young stag. There he stands behind

הַיַּיִן וְדָגְלוּ עָלַי אֶהְבֶּה: (ה) סִמְכוֹנֵי
 בְּאַשִׁישׁוֹת רַפְדוֹנֵי בַת־פּוֹחִים
 כִּי־חֹלֶת אֶהְבֶּה אָנֹכִי: (ו) שְׁמֵאלוֹ
 תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיְנוּ תַחֲבִקְנֵי: (ז)
 הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 בְּצַבָּאוֹת אֹ בְּאַיִלוֹת הַשָּׂדֶה
 אִם־תָּעִירוּ | וְאִם־תִּעְוְרוּ
 אֶת־הָאֶהְבֶּה עַד שְׁתַּחֲפֹץ: {ס} (ח)
 קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בֵּא מְדַלֵּג
 עַל־הַהָרִים מִקַּפֵּץ עַל־הַגְּבְעוֹת: (ט)
 דוֹמָה דּוֹדִי לְצִבִּי אֹ לְעֹפֶר הָאֵילִים
 הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחֲרַי כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ
 מִן־הַחֲלִינוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָכִים: (י)
 עָנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיֹתִי
 יִפְתֵּי וּלְכִי־לָךְ: (יא) כִּי־הִנֵּה הִסְתָּו
 עֲבַר הַגְּאֵשִׁם חָלַף הַלֵּךְ לוֹ: (יב)
 הַנִּצְנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְּמִיר
 הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ:
 (יג) הַתְּאֵנָה חָנְטָה כְּפִיָּה וְהַגְּפָנִים |
 סִמְדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי (לכִי) [לָךְ]
 רַעֲיֹתִי יִפְתֵּי וּלְכִי־לָךְ: {ס} (יד) יוֹנְתִי

our wall, Gazing through the window,
Peering through the lattice.

(10) My beloved spoke thus to me, “Arise, my darling; My fair one, come away! (11) For now the winter is past, The rains are over and gone.

(12) The blossoms have appeared in the land, The time of pruning has come; The song of the turtledoves heard in our land. (13) The green figs form on the fig tree, The vines in blossom give off fragrance. Arise, my darling; My fair one, come away!

(14) “O my dove, in the cranny of the rocks, Hidden by the cliff, Let me see your face, Let me hear your voice; For your voice is sweet And your face is comely.” (15) Catch us the foxes, The little foxes That ruin the vineyards—For our vineyard is in blossom. (16) My beloved is mine And I am his Who browses among the lilies. (17) When the day blows gently And the shadows flee, Set out, my beloved, Swift as a gazelle Or a young stag, For the hills

בַּחֲגוּי הַסֵּלַע בְּסִתְרֵי הַמְּדֻרָה
הֲרֵאִינִי אֶת־מְרֵאִיךָ הַשְּׂמִיעָנִי
אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֵאִיךָ
נִאֻוָּה: {ס} (טו) אֶחָזוּ־לָנוּ שְׁעָלִים
שְׁעָלִים קִטְנִים מְחַבְּלִים כְּרָמִים
וּכְרָמֵינוּ סִמְדָר: (טז) דוֹדֵי לִי וְאֲנִי
לֹו הָרַעָה בְּשׁוֹשָׁנִים: (יז) עַד
שְׂפִיפֹוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָבֹ
דָמָה־לְךָ דוֹדֵי לְצָבִי אֹו לְעֹפֵר
הָאֵילִים עַל־הָרֵי בְּתָר: {ס} (א)
עַל־מִשְׁכְּבִי בְּלֵילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֵת
שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא
מִצְאָתִיו: (ב) אֶקוֹמָה נָא וְאֶסוּבָּה
בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה
אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא
מִצְאָתִיו: (ג) מִצְּאוּנֵי הַשְּׂמֹרִים
הַסִּבְּבִים בְּעִיר אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי
רְאִיתָם: (ד) כְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי מֵהֶם
עַד שְׂמִצְּאָתִי אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי
אֶחֱזָתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהֵבִיאָתִיו
אֶל־בַּיִת אֲמִי וְאֶל־חֲדָר הַדְּרֹמִי: (ה)

of spices! (1) Upon my couch at night I sought the one I love—I sought, but found him not. (2) “I must rise and roam the town, Through the streets and through the squares; I must seek the one I love.” I sought but found him not. (3) I met the watchmen Who patrol the town. “Have you seen the one I love?” (4) Scarcely had I passed them When I found the one I love. I held him fast, I would not let him go Till I brought him to my mother’s house, To the chamber of her who conceived me (5) I adjure you, O maidens of Jerusalem, By gazelles or by hinds of the field: Do not wake or rouse Love until it please! (6) Who is she that comes up from the desert Like columns of smoke, In clouds of myrrh and frankincense, Of all the powders of the merchant? (7) There is Solomon’s couch, Encircled by sixty warriors Of the warriors of Israel, (8) All of them trained in

הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצַבָּאוֹת אֹו בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תִּעְרֹו | וְאִם־תִּעְוְרוּ
אֶת־הָאֵהָבָה עַד שְׂתַחֲפִיץ: {ס} (ו)
מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת
עֵשֶׂן מְקַטְרֶת מֵר וּלְבוֹנָה מְכָל
אַבְקַת רוֹכָל: (ז) הֲיֵה מְטָתוֹ
שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ
מִגְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל: (ח) כָּלֵם אֶחָזִי
חָרַב מְלַמְדֵי מְלַחְמָה אִישׁ חָרְבוֹ
עַל־יָרְכוֹ מִפְתַּח בַּלְיִלוֹת: {ס} (ט)
אַפְרִיזוֹן עֲשֵׂה לֹו הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה
מֵעֵצֵי הַלְּבָנוֹן: (י) עֲמוּדָיו עֲשֵׂה
כֹּסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מְרַכְּבוֹ אֲרָגְמָן
תּוֹכוֹ רְצוּף אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:
(יא) צָאֲנָה | וְרֵאֲנָה בְּנוֹת צִיּוֹן
בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה־לָּו
אִמּוֹ בְּיּוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיּוֹם שְׂמֻחַת
לְבוֹ: {ס} (א) הַנָּדָו יָפָה רַעֲיַתִּי הַנָּדָו
יָפָה עֵינָיו יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ
שְׁעָרֶךָ כְּעֵדֵר הָעֹזִים שְׁגָלְשׁוּ מִהָר

warfare, Skilled in battle, Each with sword on thigh
 Because of terror by night. (9) King Solomon made him a palanquin
 Of wood from Lebanon. (10) He made its posts of silver,
 Its back of gold, Its seat of purple wool. Within, it was decked
 with love By the maidens of Jerusalem. (11) O maidens of Zion,
 go forth And gaze upon King Solomon Wearing the crown that
 his mother Gave him on his wedding day, On his day of bliss. (1)
 Ah, you are fair, my darling, Ah, you are fair. Your eyes are like
 doves Behind your veil. Your hair is like a flock of goats
 Streaming down Mount Gilead. (2) Your teeth are like a flock of ewes
 Climbing up from the washing pool; All of them bear twins,
 And not one loses her young. (3) Your lips are like a crimson thread,
 Your mouth is lovely. Your brow behind your veil [Gleams] like a pomegranate
 split open. (4) Your neck is like the

גִּלְעָד: (ב) שְׁנֵיךְ כְּעֵדֵר הַקְּצוּבוֹת
 שְׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה שְׁכֵלָם
 מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: (ג)
 כְּחוֹט הַשָּׁנִי שְׁפֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ
 נֶאֱוָה כְּפֶלֶח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד
 לְצִמְתֶּךָ: (ד) כְּמַגְדֵּל דָּוִד צְוֹאֲרֶךָ
 בְּנוֹי לְתִלְפִיּוֹת אֵלֶּךָ הַמָּגֹן תְּלוּי
 עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבָרִים: (ה) שְׁנֵי
 שְׁדֵיךְ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה
 הַרוֹעִים בְּשׁוֹשְׁנֵים: (ו) עַד שְׁיִפּוּחַ
 הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי אֶל־הַר
 הַמֹּר וְאֶל־גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: (ז) כְּלֶךָ
 יִפָּה רַעֲיָתִי וּמֹם אֵין בָּךְ: {ס} (ח)
 אֲתִי מְלֻבְּנוֹן כְּלָה אֲתִי מְלֻבְּנוֹן
 תְּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי | מִרְאֵשׁ אֲמָנָה
 מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחַרְמוֹן מִמְּעֻנּוֹת
 אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי נְמָרִים: (ט) לְבַבְתָּנִי
 אֲחַתִּי כְּלָה לְבַבְתָּנִי (בִּאחַד)
 [בְּאַחַת] מֵעֵינֶיךָ בְּאַחַד עֵנֶק
 מִצְוֹרְנֶיךָ: (י) מֵהַיָּפוֹ דְּדֵיךְ אֲחַתִּי
 כְּלָה מֵהַטְּבוֹ דְּלִיךְ מֵיִן וְרִיחַ

Tower of David, Built to hold
weapons, Hung with a thousand
shields—All the quivers of warriors.

(5) Your breasts are like two
fawns, Twins of a gazelle, Browsing
among the lilies. (6) When the day
blows gently And the shadows flee, I
will betake me to the mount of
myrrh, To the hill of frankincense.

(7) Every part of you is fair, my
darling, There is no blemish in you.

(8) From Lebanon come with
me; From Lebanon, my bride, with
me! Trip down from Amana's
peak, From the peak of Senir and
Hermon, From the dens of
lions, From the hills of leopards. (9)

You have captured my heart, My
own, my bride, You have captured
my heart With one [glance] of your
eyes, With one coil of your necklace.

(10) How sweet is your love, My
own, my bride! How much more
delightful your love than wine, Your
ointments more fragrant Than any
spice! (11) Sweetness drops From

שְׁמֵינֶיךָ מְכֹל־בְּשָׂמִים: (יא) נֹפֶת
תִּטְפְּנָה שְׁפֹתֹתֶיךָ כְּלָה דְּבַשׁ וְחֶלֶב
תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרִיחַ
לְבָנוֹן: (יב) גֵּן | נְעוּל אַחַתִּי כְּלָה
גֵּל נְעוּל מַעְיֵן חֲתוּם: (יג) שְׁלַחֶיךָ
פְּרָדִים רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מְגָדִים
כְּפָרִים עִם־נֶרְדִים: (יד) נֶרְדִּי |
וְכֹרֶם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל־עֵצֵי
לְבוֹנָה מֵר וְאַהֲלוֹת עִם כָּל־רֵאשֵׁי
בְּשָׂמִים: (טו) מַעְיֵן גְּזִים בְּאֵר מַיִם
חַיִּים וְנִזְלִים מִן־לְבָנוֹן: (טז) עוֹרֵי
צָפוֹן וּבֹאֵי תִמָּן הִפְיַחִי גִנִּי יִזְלוּ
בְּשָׂמִי יָבֵא דוֹדִי לְגִזּוֹ וַיֹּאכַל פְּרֵי
מְגָדָיו: (א) בָּאתִי לְגִנִּי אַחַתִּי כְּלָה
אֲרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי
עִם־דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־חֶלְבִי
אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים:
{ס} (ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל |
דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַח־יְלִי אַחַתִּי רַעֲיִתִי
יוֹנְתִי תַמָּתִי שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא־טֹל
קוֹצוֹתִי רְסִיסֵי לִילָה: (ג) פִּשְׁטָתִי

your lips, O bride; Honey and
 milk Are under your tongue; And
 the scent of your robes Is like the
 scent of Lebanon. (12) A garden
 locked Is my own, my bride, A
 fountain locked, A sealed-up spring.
 (13) Your limbs are an orchard of
 pomegranates And of all luscious
 fruits, Of henna and of nard— (14)
 Nard and saffron, Fragrant reed and
 cinnamon, With all aromatic
 woods, Myrrh and aloes—All the
 choice perfumes. (15) [You are] a
 garden spring, A well of fresh
 water, A rill of Lebanon. (16) Awake,
 O north wind, Come, O south
 wind! Blow upon my garden, That
 its perfume may spread. Let my
 beloved come to his garden And
 enjoy its luscious fruits! (1) I have
 come to my garden, My own, my
 bride; I have plucked my myrrh and
 spice, Eaten my honey and
 honeycomb, Drunk my wine and
 my milk. Eat, lovers, and
 drink: Drink deep of love! (2) I was

אֶת־כְּתוּנֹתַי אֵיכָכָה אֲלַבְּשָׁנָה
 רַחֲצֹתַי אֶת־רַגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנַפֶּם:
 (ד) דּוֹדַי שָׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֵר וּמַעֲי
 הָמוּ עָלָיו: (ה) קָמְתִי אֲנִי לִפְתֹּחַ
 לְדוֹדַי וַיְדִי נְטֹפֵי־מֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מֹר
 עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל: (ו) פִּתְחֹתַי
 אֲנִי לְדוֹדַי וְדוֹדַי חָמַק עֵבֶר נַפְשִׁי
 יֵצֵאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא
 מֵצָאֹתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עֲנָנִי: (ז)
 מֵצָאֹנִי הַשְּׁמֵרִים הַסַּבְבִּים בְּעִיר
 הַכּוֹנֵי פְצָעוֹנֵי נִשְׂאוּ אֶת־רִדְדִי
 מֵעָלַי שְׁמֵרֵי הַחֲמוֹת: (ח) הַשְּׁבַעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ
 אֶת־דּוֹדַי מֵה־תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלֶת
 אֶהְבֶּה אֲנִי: (ט) מֵה־דוֹנְךָ מְדוּד
 הִיפָּה בְּנָשִׁים מֵה־דוֹנְךָ מְדוּד
 שְׁכָכָה הַשְּׁבַעְתָּנוּ: (י) דּוֹדַי צַח
 וְאֵלֹם דָּגוּל מֵרַבָּה: (יא) רֵאשׁוּ
 כֶּתֶם פּוֹ קוֹצוֹתַי תִּלְתְּלִים שְׁחֹרוֹת
 כְּעוֹרֵב: (יב) עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל־אֶפְיָקִי
 מִים רַחֲצוֹת בְּחָלָב יִשְׁבוֹת

asleep, But my heart was
 wakeful. Hark, my beloved
 knocks! "Let me in, my own, My
 darling, my faultless dove! For my
 head is drenched with dew, My
 locks with the damp of night." (3) I
 had taken off my robe—Was I to
 do it again? I had bathed my feet
 —Was I to soil them again? (4) My
 beloved took his hand off the
 latch, And my heart was stirred for
 him. (5) I rose to let in my
 beloved; My hands dripped myrrh
 —My fingers, flowing myrrh—
 Upon the handles of the bolt. (6) I
 opened the door for my
 beloved, But my beloved had turned
 and gone. I was faint because of
 what he said. I sought, but found
 him not; I called, but he did not
 answer. (7) I met the
 watchmen Who patrol the
 town; They struck me, they bruised
 me. The guards of the walls Stripped
 me of my mantle. (8) I adjure you,
 O maidens of Jerusalem! If you meet

על-מִלְאָתָּה: (ג) לְחַיּוֹ פְּעֻרוּגָתָּה
 הַבֶּשֶׂם מִגְדָּלוֹת מְרַקְקִים שְׂפָתוֹתַי
 שׁוֹשְׁנִים נִטְפּוֹת מִזֶּמֶר עֵבֶר: (ד) יָדָיו
 גָּלִילִי זָהָב מִמְּלֵאִים בַּתְּרֻשִׁישׁ
 מֵעֵינַי עָשִׂיתָ לְשׁוֹן מְעֻלָּפֶת סְפִירִים:
 (ט) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי יָשׁ מִיִּסְדִּים
 עַל-אֲדָנֶי-פִּז מֵרָאֵהוּ כְּלִבְנוֹן בְּחֹר
 כְּאַרְזִים: (טז) חִכּוֹ מִמְתַּקִּים וְכֹלֵו
 מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בָנוֹת
 יְרוּשָׁלַם: (א) אָנָּה הַלֵּךְ דוֹדְךָ הֵיפָּה
 בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דוֹדְךָ וּנְבַקְשֵׁנוּ
 עֲמֹד: (ב) דוֹדִי יֵרֵד לְגִנּוֹ לְעֶרְגוֹת
 הַבֶּשֶׂם לְרֵעוֹת בְּגָנִים וְלִלְקֹט
 שׁוֹשְׁנִים: (ג) אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי
 הֲרֵעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: {ס} (ד) יָפָה אַתָּה
 רֵעִיתִי כְּתֻרְצָה נְאוּהָ כִירוּשָׁלַם
 אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת: (ה) הִסְבִּי עֵינֶיךָ
 מִנְּגִדֵי שָׁהֵם הֲרֵהִיבֵנִי שִׁעְרֶךָ כְּעֶדֶר
 הָעֹזִים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן-הַגְּלֻעַד: (ו)
 שִׁנִּיךָ כְּעֶדֶר הַרְחֵלִים שֶׁעָלוּ
 מִן-הַרְחֻצָּה שֶׁכָּלֵם מִתְּאִימוֹת

my beloved, tell him this: That I am
 faint with love. (9) How is your
 beloved better than another, O
 fairest of women? How is your
 beloved better than another That
 you adjure us so? (10) My beloved is
 clear-skinned and
 ruddy, Preeminent among ten
 thousand. (11) His head is finest
 gold, His locks are curled And black
 as a raven. (12) His eyes are like
 doves By watercourses, Bathed in
 milk, Set by a brimming pool. (13)
 His cheeks are like beds of
 spices, Banks of perfume His lips are
 like lilies; They drip flowing myrrh.
 (14) His hands are rods of
 gold, Studded with beryl; His belly a
 tablet of ivory, Adorned with
 sapphires. (15) His legs are like
 marble pillars Set in sockets of fine
 gold. He is majestic as
 Lebanon, Stately as the cedars. (16)
 His mouth is delicious And all of
 him is delightful. Such is my
 beloved, Such is my darling, O

וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: (ז) כְּפֶלֶח הָרְמוֹן
 רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְתְּךָ: (ח) שְׁשִׁים
 הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנַיִם פִּילֵגְשִׁים
 וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: (ט) אַחַת הִיא
 יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בְּרָה
 הִיא לְיוֹלְדָתָהּ רְאוּהָ בָנוֹת
 וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילֵגְשִׁים
 וַיְהִלְלוּהָ: (ס) {י} מִי־זֹאת הַנְּשָׁקֶפָה
 כְּמו־שֹׁחַר יַפֵּה כְּלָבָנָה בְּרָה
 כְּחֵמָה אֵימָה כְּנֹדָגְלוֹת: (ס) {יא}
 אֶל־גִּנַּת אֶגּוֹז יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֲבִי
 הַנְּחַל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנְּצוּי
 הָרִמְנִים: (יב) לֹא יִדְעֵתִי נִפְשֵׁי
 שְׁמֹתַי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נְדִיב: (א)
 שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי
 וְנִחְזֶה־בָּךְ מִה־תִּחְזוּ בַשּׁוֹלְמִית
 כְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים: (ב) מִה־יָפוּ
 כְּעַמִּיךָ בְּנִעְעָלִים בְּת־נְדִיב חֲמוּקֵי
 יִרְכִיךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי
 אָמֹן: (ג) שְׁרִירָךְ אֶגֶן הַסֵּהָר
 אֶל־יַחְסֵר הַמְּזֹג בְּטִנְיָךְ עֲרַמַת חֲטָיִים

maidens of Jerusalem! (1) “Whither has your beloved gone, O fairest of women? Whither has your beloved turned? Let us seek him with you.” (2) My beloved has gone down to his garden, To the beds of spices, To browse in the gardens And to pick lilies. (3) I am my beloved’s And my beloved is mine; He browses among the lilies. (4) You are beautiful, my darling, as Tirzah, Comely as Jerusalem, Awesome as bannered hosts. (5) Turn your eyes away from me, For they overwhelm me! Your hair is like a flock of goats Streaming down from Gilead. (6) Your teeth are like a flock of ewes Climbing up from the washing pool; All of them bear twins, And not one loses her young. (7) Your brow behind your veil [Gleams] like a pomegranate split open. (8) There are sixty queens, And eighty concubines, And damsels without number. (9) Only one is my dove, My perfect one, The only one of her mother, The delight

סוּגָה בַּשׁוֹשָׁנִים: (ד) שְׁנֵי שְׂדֵיךְ
כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי צְבִיָּה: (ה)
צִוְאַרְךָ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן עַל־שַׁעַר בְּתַרְבִּים אִפְּךָ
כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֶי דַּמְשֶׁק:
(ו) רֹאשֶׁךָ עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל וְדֵלֶת
רֹאשֶׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךָ אָסוּר
בְּרֵה־טִים: (ז) מֵה־יְפִית וּמֵה־נְעֻמָּת
אַהֲבָה בַּת־עֲנוּגִים: (ח) זֹאת קוֹמַתְךָ
דַּמְתָּה לְתַמָּר וְשְׂדֵיךְ לְאַשְׁכְּלוֹת:
(ט) אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמָּר אֲחֻזָּה
בְּסִנְסֻנִּי וַיְהִי־נָא שְׂדֵיךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת
הַגָּפֶן וְרִיחַ אִפְּךָ כַּתְּפוּחִים: (י)
וְחַכְּךָ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
לְמִישָׁרִים דוֹבֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים: (יא)
אַנִּי לְדוּדֵי וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ: {ס} (יב)
לְכֶה דוּדֵי יֵצֵא הַשְּׂדֵה נְלִינָה
בְּכַפָּרִים: (יג) נִשְׁכִּמָּה לְכַרְמִים
נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַגָּפֶן פִּתְחָה
הַסְמִדָּר הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים שָׁם אֶתוֹ
אֶת־דוּדֵי לָךְ: (יד) הַדּוּדָאִים

of her who bore her. Maidens see
and acclaim her; Queens and
concubines, and praise her. (10)
Who is she that shines through like
the dawn, Beautiful as the
moon, Radiant as the sun
Awesome as bannered hosts? (11) I went down
to the nut grove To see the budding
of the vale; To see if the vines had
blossomed, If the pomegranates
were in bloom. (12) Before I knew
it, My desire set me
Mid the chariots
of Ammi-nadib. (1) Turn back, turn
back, O maid of Shulem! Turn back,
turn back, That we may gaze upon
you. “Why will you gaze at the
Shulammitte In the Mahanaim
dance?” (2) How lovely are your feet
in sandals, O daughter of
nobles! Your rounded thighs are like
jewels, The work of a master’s hand.
(3) Your navel is like a round goblet
—Let mixed wine not be lacking!—
Your belly like a heap of
wheat Hedged about with lilies. (4)
Your breasts are like two

גְּתוֹנוֹ-יְרִיחַ וְעַל-פְּתַח-יְנִינּוֹ כָּל-מְגֵדִים
 חֲדָשִׁים גַּם-יִשְׁנִים דּוֹדֵי צָפְנָתִי לָהּ:
 (א) מִי יִתְנֶה כָּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי
 אֲמִי אֲמַצְאָה בַּחוּץ אֲשַׁקֶּה גַם
 לֹא-יָבוֹז לִי: (ב) אֲנֶה-גֹהֵ אֲבִי-אֶתֶּן
 אֶל-בַּיִת אֲמִי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּה מִיַּיִן
 הַרְקַח מֵעֵסִיס רַמְנִי: (ג) שְׂמֵאלוֹ
 תַּחַת רֵאשֵׁי וַיִּמְיְנוּ תַּחֲבִקְנִי: (ד)
 הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 מִה־תַּעֲרִו | וּמִה־תַּעֲרִו
 אֶת־הָאֵהָבָה עַד שְׂתַחֲפִץ: {ס} (ה)
 מִי זֹאת עֲלֶה מִן־הַמְּדַבֵּר מִתְרַפֶּקֶת
 עַל־דּוֹדָהּ תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרְרָתֶיהָ
 שָׁמָּה חֲבַלְתָּהּ אֲמָהָ שָׁמָּה חֲבַלָּהּ
 יִלְדָתָהּ: (ו) שְׁיִמְנֵי כַחֲוֹתָם עַל־לִבָּהּ
 כַּחֲוֹתָם עַל־זְרוּעָהּ כִּי־עֵזָה כַּמּוֹת
 אֵהָבָה קָשָׁה כְּשֵׁאוֹל קְנָאָה
 רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ שְׁלֵה־בִתָּיהָ: (ז)
 מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת
 אֶת־הָאֵהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ
 אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ

fawns, Twins of a gazelle. (5) Your neck is like a tower of ivory, Your eyes like pools in Heshbon By the gate of Bath-rabbim, Your nose like the Lebanon tower That faces toward Damascus. (6) The head upon you is like crimson wool, The locks of your head are like purple— A king is held captive in the tresses. (7) How fair you are, how beautiful! O Love, with all its rapture! (8) Your stately form is like the palm, Your breasts are like clusters. (9) I say: Let me climb the palm, Let me take hold of its branches; Let your breasts be like clusters of grapes, Your breath like the fragrance of apples, (10) And your mouth like choicest wine. “Let it flow to my beloved as new wine Gliding over the lips of sleepers.” (11) I am my beloved’s, And his desire is for me. (12) Come, my beloved, Let us go into the open; Let us lodge among the henna shrubs. (13) Let us go

בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: {ס} {ח}
אָחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ
מִה־נִּעְשָׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם
שֶׁיְדַבֵּר-בָּהּ: {ט} אִם-חוֹמָה הִיא
נִבְנְיָה עָלֶיךָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם-דָּלָת
הִיא נִצּוֹר עָלֶיךָ לֹחַ אֲרָז: {י} אֲנִי
חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמְגִדְלוֹת אֲזוּ הָיִיתִי
בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: {פ} {יא}
כֶּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמֶּזֶן נָתַן
אֶת-הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים אִישׁ יָבֵא
בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: {יב} כְּרָמִי שְׁלִי
לְפָנַי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמָה וּמֵאֲתָיִם
לְנֹטְרִים אֶת-פְּרִיֹ: {יג} הִיוֹשֶׁבֶת
בְּגִזְיִים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ
הַשְּׂמִיעָנִי: {יד} בְּרַח | דוֹדִי
וְדַמְה-לְךָ לְצַבִּי אֲוֹ לְעֶפְרַיִם הָאֵילָיִם
עַל הָרִי בְּשָׂמִים:

early to the vineyards; Let us see if
the vine has flowered, If its blossoms
have opened, If the pomegranates
are in bloom. There I will give my
love to you. (14) The mandrakes
yield their fragrance, At our doors
are all choice fruits; Both freshly
picked and long-stored Have I kept,
my beloved, for you. (1) If only it
could be as with a brother, As if you
had nursed at my mother's
breast: Then I could kiss you When I
met you in the street, And no one
would despise me. (2) I would lead
you, I would bring you To the house
of my mother, Of her who taught
me—I would let you drink of the
spiced wine, Of my pomegranate
juice. (3) His left hand was under
my head, His right hand caressed
me. (4) I adjure you, O maidens of
Jerusalem: Do not wake or
rouse Love until it please! (5) Who is
she that comes up from the
desert, Leaning upon her beloved?
Under the apple tree I roused you; It

was there your mother conceived
you, There she who bore you
conceived you. (6) Let me be a seal
upon your heart, Like the seal upon
your hand. For love is fierce as
death, Passion is mighty as Sheol; Its
darts are darts of fire, A blazing
flame. (7) Vast floods cannot
quench love, Nor rivers drown it. If a
man offered all his wealth for
love, He would be laughed to scorn.
(8) "We have a little sister, Whose
breasts are not yet formed. What
shall we do for our sister When she
is spoken for? (9) If she be a wall, We
will build upon it a silver
battlement; If she be a door, We will
panel it in cedar." (10) I am a
wall, My breasts are like towers. So I
became in his eyes As one who finds
favor. (11) Solomon had a
vineyard In Baal-hamon. He had to
post guards in the vineyard: A man
would give for its fruit A thousand
pieces of silver. (12) I have my very
own vineyard: You may have the

thousand, O Solomon, And the
guards of the fruit two hundred!

(13) O you who linger in the
garden, A lover is listening; Let me
hear your voice. (14) “Hurry, my
beloved, Swift as a gazelle or a young
stag, To the hills of spices!”